

Nela věděla, že ji střevíčky odnesou do Země kouzel jen tehdy, když se něco zvrtně, a přemítala, kvůli čemu je její přítel tak ustaraný.

„Vidíš ten palác na kopci?“ pokračoval trochu zadýchaně.

Nela sledovala jeho pohled. V dálce rozeznala obrovskou stavbu zahalenou sněhovými mračny.

„To je hrad Myšího krále,“ vysvětlil Bílý kocour.

Když Nela to jméno uslyšela, prudce se obrátila ke kocourovi. Zlého Myšího krále znala z *Louskáčku*. „Neposlal svou myší armádu na prince Louskáčka?“ zeptala se.

Bílý kocour přikývl. „Jeho myší vojáci jsou strašlivě krutí, mají šavle a dlouhatánské oca- sy. A samotného Myšího krále nemá tady

v Zemi kouzel nikdo rád. Nesnáší totiž tanec, takže nám neustále kazí zábavu.“

Nela se znovu podívala na kopec v dálce a vykulila oči. „A tamhle bydlí?“

„No,“ prohodil Bílý kocour. „Až donedávna bydlel v kamenném hradě. Ale je ješitný a sobecký a *musí* mít všechno, co si zamane. Takže teď ukradl kouzelné schopnosti Víle zimy z *Popelky* a proměnil svůj hrad v ledový palác!“

